

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rybołówstwa

2012/0130(NLE)

10.7.2012

PROJEKT ZALECENIA

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia protokołu ustanawiającego uprawnienia do połowów oraz rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony
(COM(2012)0247 – C7-0000/2012 – 2012/0130(NLE))

Komisja Rybołówstwa

Sprawozdawca: Ole Christensen

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu).

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	5
UZASADNIENIE	6

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia protokołu ustanawiającego uprawnienia do połowów oraz rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony (COM(2012)0247 – C7-0000/2012 – 2012/0130(NLE))

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2012)0247),
 - uwzględniając projekt protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii (00000/2012),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na podstawie art. 43 ust. 2 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0000/2012),
 - uwzględniając art. 81 i art. 90 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Rybołówstwa oraz opinie Komisji Budżetowej i Komisji Rozwoju (A7-0000/2012),
1. wyraża zgodę na zawarcie protokołu,
 2. zwraca się do Komisji o przekazanie Parlamentowi wniosków z posiedzeń i prac wspólnego komitetu przewidzianego w art. 10 umowy partnerskiej w sprawie połowów zatwierdzonej rozporządzeniem Rady (WE) nr 753/2007¹; wnioskuje, aby przedstawiciele Parlamentu Europejskiego mieli możliwość uczestniczenia w charakterze obserwatorów w posiedzeniach i pracach wspólnego komitetu; zwraca się do Komisji o przedłożenie Parlamentowi i Radzie – w trakcie ostatniego roku obowiązywania protokołu i przed rozpoczęciem negocjacji w celu przedłużenia umowy – sprawozdania ze stosowania umowy;
 3. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Grenlandii.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 753/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie zawarcia Umowy partnerskiej w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską z jednej strony a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii z drugiej strony (Dz.U. L172 z 30.6.2007, s.1).

UZASADNIENIE

Ogólny kontekst umów o partnerstwie

Zawieranie z państwami trzecimi dwustronnych umów w sprawie połowów, zwanych umowami o partnerstwie w sprawie połowów, stanowi kluczowy element zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb). Nie ograniczając się jedynie do kwestii nabywania uprawnień do połowów przez statki UE, umowy te zobowiązują strony do propagowania odpowiedzialnej i zrównoważonej polityki rybołówstwa, opartej na dokładnej ocenie dostępnych zasobów. Ponadto na mocy umów uprawnienia do połowów, z których można korzystać, muszą zostać potwierdzone w wiarygodnych opiniach naukowych, dzięki czemu wykluczone zostaje ryzyko wyczerpania lokalnych zasobów lub doprowadzenia do upadku lokalnych społeczności rybackich, które, wręcz przeciwnie, powinny skorzystać z ukierunkowanych programów pomocy finansowanych w ramach rekompensat finansowych UE.

Z wejściem w życie Traktatu z Lizbony Parlamentowi zostały przyznane szersze uprawnienia w zakresie umów o partnerstwie w sprawie połowów: na mocy art. 218 ust. 6 lit. a) TFUE Parlament musi obecnie wyrazić zgodę na zawarcie każdej umowy tego rodzaju.

Grenlandia¹ i UE

Początkowo Grenlandia przystąpiła w 1973 r. do Wspólnot Europejskich jako część Danii, jednak opuściła WE w następstwie referendum w 1985 r. Obecnie Grenlandia należy do krajów i terytoriów zamorskich Unii w rozumieniu art. 355 ust. 2 TFUE. Jej stosunki z UE regulują przede wszystkim art. 198-204 TFUE, Protokół nr 34 w sprawie szczególnych ustaleń dla Grenlandii (załączony do TFUE) oraz partnerstwo UE-Grenlandia ustanowione decyzją Rady 2006/526/WE².

Rybołówstwo w Grenlandii

Gospodarka Grenlandii jest w dużym stopniu uzależniona od rybołówstwa i eksportu produktów rybołówstwa do UE. W 2010 r. wartość eksportu na rynki UE wyniosła 331 milionów EUR (92,7% całkowitego eksportu), podczas gdy import z UE był prawie dwukrotnie wyższy (614 milionów EUR). Od 2007 r. na wodach Grenlandii odławia się około

¹ Grenlandia zajmuje obszar 2 166 000 km², z czego 84% pokryte jest lodem, a liczba ludności wynosi 56 700. Pozostając integralną częścią Królestwa Danii, Grenlandia posiada od 1979 r. (akt o autonomicznym rządzie) znaczną autonomię w wielu kluczowych obszarach polityki. W następstwie referendum w 2009 r. autonomia ta została rozszerzona przez wprowadzenie aktu o autonomii. Zachowując uprawnienia w takich dziedzinach jak obrona i sprawy monetarne, Dania pozostaje między innymi odpowiedzialna za inspekcje połowów. Dochód narodowy brutto na mieszkańca wynosi w Grenlandii 29 300 EUR (2010), jednak z uwagi na konieczność importu większości artykułów codziennego użytku Grenlandia posiada znaczny deficyt handlowy pokrywany przez Danię w formie corocznej dotacji blokowej.

² Decyzja Rady 2006/526/WE z dnia 17 lipca 2006 r. w sprawie stosunków łączących Wspólnotę Europejską, z jednej strony, z Grenlandią i Królestwem Danii, z drugiej strony (Dz.U. L 208 z 29.7.2006). W dniu 13 czerwca 2012 r. podpisano dodatkowy list intencyjny przewidujący zbadanie sposobów pogłębienia dialogu UE-Grenlandia w sprawie zasobów mineralnych.

220 000 ton ryb rocznie, przy czym 65% połowów stanowią krewetki¹. Sektor rybołówstwa tworzy 6 500 miejsc pracy (17% całkowitego zatrudnienia), ale jedynie 2 000 osób (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy) jest bezpośrednio zatrudnionych w sektorze połowów, w którym notuje się 6% spadek zatrudnienia z powodu niskiej rentowności i odchodzenia na emeryturę².

Grenlandia dysponuje bardzo dużą wyłączną strefą ekonomiczną (w.s.e.) o powierzchni 2 184 254 km², znajdującą w gestii ICES (Grenlandia Wschodnia) i NAFO (Grenlandia Zachodnia). Oba regiony stanowią bardzo bogate obszary połowowe, między innymi dzięki solom odżywczym pochodzącym z topniejącego śniegu i lodu, powodującym bujny rozwój planktonu, który z kolei tworzy podstawę łańcucha żywnościowego ponad 200 różnych gatunków ryb, małży i skorupiaków.

Flota rybacka Grenlandii składa się z około 750 statków³, w większości małych. Ponadto do połowów i polowań używa się 1 000 do 2 000 dingi. Na flotę przemysłową składa się 47 statków prowadzących połowy w w.s.e. i na wodach międzynarodowych.

Przeważającą częścią sektora przetwórstwa rybnego w Grenlandii zarządzają dwa przedsiębiorstwa: Royal Greenland A/S, które jest własnością rządu Grenlandii⁴, oraz prywatne przedsiębiorstwo Polar Seafood A/S, przy czym oba wykorzystują floty przemysłowe do połowu krewetek.

Umowa partnerska w sprawie połowów między UE i Grenlandią

Pierwszą umowę partnerską z Grenlandią w sprawie połowów zawarto po jej wystąpieniu z WE w 1985 r., a podstawę porozumienia stanowiło postanowienie, że Wspólnota może zachować swoje tradycyjne uprawnienia do połowów w zamian za roczną rekompensatę finansową. Umowa partnerska w sprawie połowów między UE i byłym Rządem Lokalnym Grenlandii została przyjęta w dniu 28 czerwca 2007 r.⁵ wraz z aktualnym protokołem, który ustala roczne uprawnienia do połowów i rekompensaty finansowe do dnia 31 grudnia 2012 r.

Aktualny protokół przewiduje roczną rekompensatę ze strony UE w wysokości 14,3 miliona EUR, z czego 22,8% (3,2 miliona EUR) zostało przeznaczone na usprawnienie i wdrożenie sektorowej polityki rybołówstwa. Oprócz rocznej rekompensaty utworzono rezerwę finansową w łącznej wysokości 9,24 miliona EUR na płatności za dodatkowe połowy dorsza i gromadnika przez statki UE. Przychody te stanowią około 1,3% rocznego budżetu rządu.

Ocena aktualnego protokołu

Ocena ex post umowy partnerskiej z Grenlandią w sprawie połowów, przeprowadzona w imieniu Komisji Europejskiej w pierwszym półroczu 2011 r. i opublikowana we wrześniu

¹ Pozostałe główne poławiane gatunki to: halibut niebieski, dorsz, karmazyn, krab śnieżny i gromadnik; krewetki stanowią 56% eksportowanych produktów rybołówstwa, na pozostałą część składają się halibut, krab i dorsz.

² Dla porównania – w administracji rządowej zatrudnienie znajduje 44% pracujących.

³ Dane z 2007 r., zob. studium ex post przeprowadzone przez Komisję w 2011 r., s. ii.

⁴ W okresie 2009/2010 przedsiębiorstwo zanotowało znaczną stratę operacyjną, ale dofinansowane przez rząd ponownie zaczęło przynosić zyski w 2010 r. i obecnie rozważa się jego prywatyzację.

⁵ Rozporządzenie (WE) nr 753/2007.

2011 r.¹, zawiera kilka kluczowych ustaleń dotyczących skuteczności aktualnego protokołu, mimo że nie można było w niej uwzględnić ostatnich 18 miesięcy jego obowiązywania.

- Połowy na mocy aktualnego protokołu wyniosły 48 502 tony rocznie (16 472 tony przez statki UE i 32 030 ton przez statki państw trzecich). Roczne połowy dokonane przez statki UE na wodach Grenlandii szacuje się na 0,3% łącznych połowów UE.
- W ciągu minionych pięciu lat statki UE wykorzystywały średnio 63% dostępnych kwot połowowych. Jednak przy uwzględnieniu kwot przekazanych państwom trzecim (Norwegii, Islandii, Wyspom Owczym) w ramach wymiany dwustronnej ogólne wykorzystanie uprawnień do połowów przez UE sięga 90% dostępnych kwot.
- W dziewięciu przypadkach (w latach 2007-2011) Grenlandia nie była w stanie zapewnić wszystkich kwot połowowych określonych w protokole, w szczególności w odniesieniu do gromadnika (we wszystkich latach), dorsza (2010, 2011) i halibuta niebieskiego (2011), przy czym średni roczny niedobór wynosił 35 530 ton (39% ilości rocznej). Mechanizm kompensacji umożliwiający Grenlandii zaproponowanie alternatywnych uprawnień do połowów dobrze funkcjonował w przypadku niewielkich wahań dostępnych kwot, jednak nie był w stanie zaradzić niedoborom większych ilości gromadnika. Niemniej jednak obie strony uzgodniły zadowalającą formę kompensacji.
- Znaczne różnice wystąpiły w wykorzystaniu kwot, przy czym największy popyt odnotowano na krewetki, halibuta i dorsza. Dobrze stosowano system wewnątrzspółnotowej wymiany kwot między państwami członkowskimi, co pomogło w utrzymaniu stałego poziomu wykorzystania. W ciągu pierwszych dwóch lat odnotowano skargi ze strony niektórych flot, że kwoty udostępniane są zbyt późno w ciągu roku, co uniemożliwia skuteczne planowanie, ale w związku z tym rozwinął się system wcześniejszej zamiany. Odnotowano minimalne przyłowy.
- W bieżącym okresie z umowy skorzystało 37 statków pływających pod banderą UE², przy czym kwoty przydzielano według zasady względnej stabilności.
- Średnie przychody³ osiągnięte z tytułu umowy partnerskiej o połowach wyniosły 45,6 miliona EUR rocznie, z czego 70% przypadło na statki UE (31,9 miliona EUR), a 30% na statki państw trzecich. Wydaje się, że wśród państw członkowskich najbardziej skorzystały Niemcy (42%), Dania (11%), Polska (7%) i Zjednoczone Królestwo (4%).
- Korzyści netto o wartości dodanej szacuje się na 20,3 miliona EUR rocznie, co dla UE oznacza stosunek kosztów i korzyści na poziomie 1,3 (tzn. 1,3 EUR za każde zainwestowane 1 EUR). Uznano to za korzystny zwrot zgodny z innymi obszernymi umowami mieszanymi.
- Jeśli chodzi o zatrudnienie, umowa partnerska o połowach zapewniła UE około 330 stanowisk pracy na morzu w pełnym wymiarze godzin, co oznacza, że ogółem 500 stanowisk pracy w UE może bezpośrednio zależeć od uprawnień do połowów w Grenlandii.
- Ogółem, łącznie ze wsparciem sektorowym, wkład UE stanowił 30% wartości sprzedaży produktów rybołówstwa, tj. 286 EUR za tonę. Ogólne koszty dostępu do zasobów

¹ „Ocena ex post aktualnego protokołu do umowy partnerskiej w sprawie połowów między UE i Grenlandią – sprawozdanie końcowe” (wrzesień 2011 r.), Oceanic Développement & MegaPesca Lda. (ref.: FPA 35/GRL/11/NC) - lata 2007-2010.

² 13 statków z Hiszpanii, 6 z Portugalii, 5 z Niemiec, 4 ze Zjednoczonego Królestwa, 3 z Litwy, po 2 z Polski i Estonii i 1 z Danii.

³ Dane dotyczące przychodów oparto na cenach ryb opublikowanych w Islandii.

podzielono w stosunku 85:15 między UE i operatorów flot – jest to wkład publiczny zgodny z innymi mieszanymi umowami partnerskimi w sprawie połowów.

- Umowa partnerska w sprawie połowów przyniosła Grenlandii dochody z zasobów, których inaczej nie mogłaby ona wykorzystać: średnio 15,8 miliona EUR rocznie z tytułu rekompensat finansowych, w tym 1,9 milion EUR z tytułu opłat licencyjnych. Umowa nie przyczyniła się jednak do przysporzenia znaczących korzyści gospodarce lokalnej, takich jak inwestycje w spółki joint venture, zwiększenie zatrudnienia na pokładzie lub zwiększenie wyładunków.
- Ustalono, że program wsparcia sektorowego, wdrożony przez Ministerstwo Rybołówstwa, Myślistwa i Rolnictwa zgodnie z art. 4 protokołu, przyniósł pozytywne rezultaty, jeśli chodzi o środki związane z badaniami w zakresie rybołówstwa, szkoleniem pracowników i kontrolą połowów, a zatem przyczynił się do poprawy trwałości grenlandzkiego sektora rybołówstwa. W ocenie ex post stwierdza się jednak, że program nie doprowadził dotychczas do znaczących strukturalnych zmian w rybołówstwie przybrzeżnym, ponieważ wsparcie budżetowe zostało najwyraźniej wykorzystane na inwestycje, a nie na wydatki bieżące (np. zakup statku badawczego).
- Wyrażono pewne obawy co do trwałości trzech z dziesięciu zasobów objętych umową partnerską w sprawie połowów w związku z dowodami na to, że dorsz, halibut niebieski (w Grenlandii Wschodniej) i karmazyn (głębinowe zasoby pelagiczne) są eksploatowane na niezrównoważonych poziomach. Uznano jednak, że pozostałymi kwotami (krewetki w Grenlandii Wschodniej, halibut niebieski w Grenlandii Zachodniej, gromadnik i krab śnieżny) zarządza się w zrównoważony sposób. We wszystkich połowach stwierdzono niskie poziomy przyłówów i nie odnotowano negatywnego wpływu na środowisko.

Nowy protokół na lata 2013-2015

Komisja Europejska – upoważniona na mocy mandatu Rady z dnia 19 lipca 2011 r.¹ – przeprowadziła trzy rundy negocjacji² z rządem Grenlandii, w tym z przedstawicielami rządu Danii, w celu odnowienia protokołu w związku z wygaśnięciem w dniu 31 grudnia 2012 r. aktualnego protokołu. Na zakończenie rokowań w dniu 3 lutego 2012 r. parafowano nowy protokół, który obejmuje okres trzech lat³, począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r.

Nowy protokół przewiduje rekompensatę finansową UE w wysokości 17,85 miliona EUR rocznie, obejmującą:

- a) roczną kwotę w wysokości 15,1 miliona EUR z tytułu dostępu do w.s.e. Grenlandii. Kwota ta obejmuje rezerwę finansową w wysokości 1,5 miliona EUR na zrekompensowanie Grenlandii udostępnienia do połowów dodatkowych ilości gatunków;
- b) specjalną kwotę w wysokości 2,74 miliona EUR rocznie przeznaczoną na wsparcie oraz na realizację sektorowej polityki rybołówstwa Grenlandii.

¹ Przyjęty jako pozycja „A” na 3108. posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniu 19 lipca 2011 r.

² Wrzesień 2011 r. (Ilullissat); listopad 2011 r. (Bruksela); 31 stycznia do 2 lutego 2012 r. (Kopenhaga).

³ Krótsze, trzyletnie ramy czasowe (w porównaniu do sześciu lat w aktualnym protokole) zaproponowano po to, aby kolejny protokół mógł zapewnić pełną spójność ze zreformowaną WPRy i ze wszelkimi decyzjami dotyczącymi terytoriów zamorskich lub wszelkimi przyszłymi ramami polityki UE dotyczącej Arktyki.

Na mocy nowego protokołu wspólny komitet będzie decydował o uprawnieniach do połowów na kolejny rok, uwzględniając zalecenia naukowe, zasadę ostrożnego zarządzania zasobami, potrzeby przemysłu rybnego oraz minimalne ilości niezbędne do utrzymania grenlandzkiej działalności połowowej. Wkład właścicieli statków zostanie określony w cenach stałych w odniesieniu do każdego zasobu, co zastąpi poprzedni system licencjonowania.

Jeżeli uprawnienia do połowów będą niższe niż wskazane w tabeli 1, oczekuje się, że Grenlandia zrekompensuje ten niedobór. Każdy przyłów dokonany przez statki UE powinien być ograniczony do poziomu 10% kwoty docelowej stada, z wyjątkiem krewetki północnej (poziom przyłówów ograniczony do 5%).

Tabela 1: Poziom uprawnień do połowów w aktualnym i nowym protokole (t/rok)

Elementy stada	Aktualny protokół		Nowy protokół
	2007	2008-2012	2013-2015
Dorsz w podobszarze NAFO 1	1000	3500	2200
Karmazyn w podobszarach ICES XIV i V oraz w podobszarze NAFO 1F (połowy przy użyciu włoków pelagicznych)	10838	8000	3000
Karmazyn w podobszarach ICES XIV i V oraz w podobszarze NAFO 1F (połowy przy użyciu włoków)			2000
Halibut niebieski w podobszarze NAFO 1 – na południe od 68° szerokości geograficznej północnej	2500	2500	2500
Halibut niebieski w podobszarach ICES XIV i V	7500	7500	4315
Krewetka północna w podobszarze NAFO 1	4000	4000	3400
Krewetka północna w podobszarach ICES XIV i V	7000	7000	7500
Halibut atlantycki w podobszarze NAFO 1	200	200	200
Halibut atlantycki w podobszarach ICES XIV i V	1200	1200	200
Krab śnieżny w podobszarze NAFO 1	500	500	250
Gromadnik w podobszarach ICES XIV i V	55000	55000	60000
Buławikowate w podobszarach ICES XIV i V			100
Buławikowate w podobszarze NAFO 1			100

Przyłowy w podobszarze NAFO 1	2600	2300	
-------------------------------	------	------	--

Zmniejszenie uprawnień do połowów w odniesieniu do niektórych gatunków (np. halibuta w podobszarze ICES) jest zgodne z zaleceniami naukowymi dotyczącymi poziomu maksymalnych podtrzymywalnych połowów na rok 2015.

Jeśli chodzi o inne ważne postanowienia zawarte w nowym protokole, obie strony uzgodniły, że będą propagować zasady odpowiedzialnego rybołówstwa i zapewnią zrównoważone użytkowanie zasobów rybnych w w.s.e. Grenlandii.

W protokole zamieszczono również standardowe klauzule dotyczące zawieszenia płatności i jej zmiany, które mogą mieć wpływ na wypłatę rocznej rekompensaty finansowej. Chodzi tu przede wszystkim o przypadki nienależytego wdrożenia programów wsparcia w ramach sektorowej polityki rybołówstwa przewidzianych w art. 2 ust. 2 lit. b) oraz przypadki stwierdzonych naruszeń praw człowieka określonych w art. 6 TUE, co w odniesieniu do Grenlandii jest mało prawdopodobne.

Wnioski

W świetle powyższych uwag sprawozdawca uważa, że aktualna umowa partnerska z Grenlandią w sprawie połowów jest spójna z celami wspólnej polityki rybołówstwa i z zasadą zrównoważonego rybołówstwa oraz że przyniosła ona obu stronom obopólne korzyści. Sprawozdawca uważa ją również za ważny fundament współpracy między UE i Grenlandią oraz współpracy skandynawskiej w zakresie zasobów rybnych, w związku z tym zaleca jej zatwierdzenie.

Sprawozdawca z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w toku negocjacji protokołu zainteresowane strony zostały wysłuchane, a zalecenia naukowe były traktowane poważnie, a także fakt, że nowy protokół przewiduje uproszczenie szeregu kwestii technicznych.

Sprawozdawca jest przekonany, że w perspektywie długoterminowej ujawni się korzystny wpływ sektorowych środków wsparcia na gospodarkę lokalną i społeczności przybrzeżne, zwłaszcza w odniesieniu do tworzenia miejsc pracy, w związku z tym powinien on zostać szczegółowo oceniony przez Komisję w momencie wygaśnięcia nowego protokołu. Parlament powinien mieć również możliwość ściślejszego monitorowania całego procesu realizacji wieloletniego programu wsparcia sektorowego.

Reasumując, do Komisji kieruje się ponownie następujące postulaty:

- Komisja powinna przekazać Parlamentowi wnioski z posiedzeń i prac wspólnego komitetu przewidzianego w art. 10 umowy, a także wieloletni program sektorowy, o którym mowa w art. 3 ust. 2 protokołu, oraz wyniki ocen rocznych;
- przedstawiciele Parlamentu Europejskiego powinni mieć możliwość uczestniczenia w charakterze obserwatorów w posiedzeniach i pracach wspólnego komitetu;
- Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi i Radzie sprawozdanie ze stosowania umowy przed rozpoczęciem ponownych negocjacji w sprawie umowy;

- Parlament i Rada powinny być jednakowo traktowane pod względem prawa do otrzymywania pełnych i natychmiastowych informacji oraz w zakresie monitorowania i oceny wykonania umów międzynarodowych w dziedzinie rybołówstwa, a także negocjacji w sprawie ich zmiany.

Przypomina Komisji i Radzie, że wymóg informowania Parlamentu jest odzwierciedleniem spoczywającego na instytucjach bardziej ogólnego obowiązku wzajemnej lojalnej współpracy zgodnie z art. 13 ust. 2 TUE.